

Αμαρτήματα της γλώσσας (Άγιος Τύχων, αρχιεπίσκοπος Βορονέζ και Ζαντόνσκ)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 21 Ιουνίου, 2017

Μήν **κολακεύεις** τούς άλλους, αλλά νά τούς φέρεσαι μέ απλότητα, ὅπως στόν ἑαυτό σου. Ὅπως τούς φέρεσαι ἔξωτερικά, τό ἴδιο νά αἰσθάνεσαι καί ἔσωτερικά. Ὅ,τι τούς λένε τά χεῖλη σου, αὐτό νά πιστεύει καί ἡ καρδιά σου.

Ἡ κολακεία καί ἡ ὑποκρισία εἶναι γνωρίσματα μικρῶν ἀνθρώπων, πού στίς καρδιές τους ζεῖ ὁ διάβολος, διδάσκοντάς τους τό ψέμα καί τήν ὑποκρισία γιά τήν ἀποπλάνησή τους.

Μή συμπεριφέρεσαι λοιπόν στόν πλησίον σου πονηρά καί ὑπουλα, γιά νά μήν παραχωρήσεις τόπο τῆς καρδιάς σου στό διάβολο, ὁπότε θά σέ κατακτήσει καί θά σέ κάνει δοῦλο του.

***

Νά εἶσαι ιδιαίτερα προσεκτικός, ὥστε **νά μήν προσβάλλεις κανέναν ἄνθρωπο** εἴτε μέ τά λόγια εἴτε μέ τά ἔργα σου, γιατί αὐτό εἶναι πολύ βαρὺ ἀμάρτημα. Ὄταν προσβάλλεις τόν ἄνθρωπο, εἶναι σά νά προσβάλλεις τό Θεό, πού ἀγαπάει τόν ἄνθρωπο. Ὅποιος ἀμαρτάνει στό δημιούργημα, ἀμαρτάνει καί στόν ἴδιο τό Δημιουργό.

Ὅπως καταλαβαίνεις, αὐτό εἶναι φοβέρο. Γι' αὐτό, ἂν τύχει νά προσβάλλεις τόν πλησίον σου, τρέξε ἀμέσως νά τοῦ ζητήσεις συγγνώμη, γιά νά μήν πέσεις στή δίκαιη κρίση τοῦ Θεοῦ.

***

Δέν ὠφελεῖ νά περιεργάζεσαι τίς πράξεις τῶν ἄλλων. Ἡ **περιέργεια** αὐτή δίνει ἀφορμή γιά **συκοφαντία, κατάκριση** καί ἄλλα βαριά ἀμαρτήματα. Ποιά ἀνάγκη ὑπάρχει ν' ἀσχολεῖσαι μέ τούς ἄλλους; Ἐξέτασε καί γνώρισε τόν ἑαυτό σου.

Νά θυμάσαι τίς παλιές σου άμαρτίες και νά τίς έξαλείφεις μέ τή μετάνοια και τή συντριβή τής καρδιάς, κι έτσι δέν θά κοιτάς τί κάνουν οί άλλοι. Νά παρατηρείς συχνά μέσα σου, έξετάζοντας μήπως φωλιάζει έκει κανένα όλέθριο κακό, και θά βρεΐς έτσι ικανοποίηση. Βέβαια δέν είναι δυνατή ή άκριβής έξέταση τής καρδιάς μας, αλλά πάντως μπορούμε νά ξέρουμε ότι μέσα της φωλιάζει κάθε κακία.

Αυτή ή έρευνά σου είναι πολύ ώφέλιμη, γιατί γεννάει τήν ταπείνωση, τό φόβο του Θεού, τήν έπιμέλεια του έαυτού σου, τήν ανάταση και τήν προσευχή.

Ή έξέταση των ξένων σφαλμάτων είναι, αντίθετα, ή πηγή κάθε άμαρτίας. Και στά μάτια του Θεού και των ανθρώπων είναι μισητή περιέργεια. Φυλάξου λοιπόν άπ' αυτήν.

Άν δεΐς ή άκούσεις κάποιον ν' άμαρτάνει, μήν τον κατακρίνεις. Γιατί, άν έσύ πεις τό άμαρτημά του σ' έναν, αυτός θά τό πεΐ σε δεύτερο, εκείνος σε τρίτο, ό τρίτος σε τέταρτο, κι έτσι θά τό μάθουν όλοι και θά τον κατακρίνουν, πράγμα πού είναι βαρύ. Αίτία όλης αυτής τής καταστάσεως θά είσαι έσύ, πού διαφήμισες πρώτος τό παράπτωμα του άδελφού σου.

Όσοι κατακρίνουν και συκοφαντούν, μοιάζουν μέ τους λεπρούς, πού ένοχλούν μέ τή δυσοσμία τους και τους άλλους· ή μ' εκείνους πού έχουν προσβληθεί άπό λοιμική άρρώστια και μεταφέρουν άπό τόπο σε τόπο τό μόλυσμα, προξενώντας παντού συμφορά. Γι' αυτό μή συκοφαντείς τον πλησίον σου, για νά μήν άμαρτάνεις έσύ, ούτε νά δίνεις στους άλλους άφορμή για άμαρτία.

Απόφευγε λοιπόν τήν κατάκριση, γιατί καθέννας *“τω ιδίω Κυρίω στήκει ή πίπτει”* (Ρωμ. 14, 4). Άλλωστε είσαι κι έσύ άμαρτωλός· και άφοϋ στον δίκαιο δέν έπιτρέπεται νά κρίνει και νά κατακρίνει, πόσο περισσότερο στον άμαρτωλό!

Ή κρίση των ανθρώπων είναι μόνο του Χριστού έργο, πού Του έχει άνατεθει άπό τον οϋράνιο Πατέρα Του. Αυτός θά κρίνει *“ζώντας και νεκρούς”*, και σ' αυτή τήν κρίση θά παραστεΐς κι έσύ. Πρόσεχε λοιπόν, μήπως σφετερίζεσαι τό άξίωμα του Χριστού!

Μήν κατακρίνεις τους όμοίους σου ανθρώπους, για νά μή βρεθείς στή μέλλουσα Κρίση φορτωμένος μ' αυτή τήν όλέθρια άμαρτία και καταδικαστείς στήν αιώνια κόλαση. Στρέφε τό βλέμμα σου και τή σκέψη σου στον έαυτό σου· άνάκρινέ τον, ξεσκέπαζε τον, καταδίκασέ τον ένώπιον του Θεού για τίς άμαρτίες του, ώστε νά πετύχεις τή μετάνοια. Ζήτησε άπό τό Θεό έλεος για τον ένοχο έαυτό σου, όπως ό τελώνης, για νά δικαιωθείς άπό τήν άγαθότητά Του.

Άκουσε τί λέει ό Κύριος Ίησοϋς Χριστός σ' αυτόν πού κατακρίνει: *“Τί δέ, βλέπεις τό κάρφος τό έν τω όφθαλμῷ του άδελφού σου, τήν δέ έν τω σῷ όφθαλμῷ δοκόν οϋ*

κατανοεῖς; ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, ἄφες ἐκβάλλω τό κάρφος ἀπό τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καί ἰδού ἡ δοκός ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τήν δοκόν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καί τότε διαβλέψεις ἐκβάλλειν τό κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου” (Ματθ. 7, 3-5).

Βλέπεις ὅτι ὅσοι κρίνουν καί κατακρίνουν τούς ἄλλους, εἶναι ὑποκριτές καί κίβδηλοι χριστιανοί; Τέτοιοι χριστιανοί, ἔστω κι ἂν ἐξωτερικά φαίνονται ἅγιοι, ἔχουν κρυφές ἀμαρτίες πού δέν τίς βλέπουν, κι ἔτσι ἀγνοοῦν τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους.

(Ἀπό τό βιβλίο «Πορεία πρὸς τόν οὐρανό», ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ, ΑΤΤΙΚΗ. Εὐχαριστοῦμε θερμά τόν Ἡγούμενο τῆς Ἱ.Μ. Παρακλήτου γιά τήν ἄδεια δημοσίευσης ἀποσπασμάτων ἀπό τά βιβλία πού ἐκδίδει ἡ Ἱερά Μονή. Ἀρχ. Σάββας Ἀγιορείτης, HristosPanagia3.blogspot.com)